

GHETTO KVØLD

Góvu upp at fáa uppihaldsloyvi í Føroyum

LAGT TIL RÆTTIS: EYDNA SKAALE OG BARBARA HOLM
MYNDIR: SUNNLEIF ANDREASEN
SUNNLEIF ANDREASEN PHOTOGRAFY Á FACEBOOK

Fyri átta árum síðani royndi Niklas Winther at flyta heim til Føroya við síni konu frá Honduras, Karen Matamoros. Men dysturin við bureaukratíið í Føroyum gjørdist ov harður, og Niklas og Karen fluttu til Svøríkis

Niklas Winther og Karen Matamoros hittust í Honduras, tá ið Niklas var 17 ár og skiftisnæmingur har í eitt ár. Hann fór síðani heim aftur til Føroya at taka studentsprógvið, men liðugur í Studentaskúlanum fór Niklas aftur til Honduras at vitja sínar vinir har. Har hitti hann Karen aftur, og tey bæði hava verið saman síðani.

Niklas og Karen hugsaðu nóg um, hvar tey skuldu búseta seg, og fyri nýggju árum síðani tóku tey avgerð um at flyta til Føroya.

-Eg haldi, at vit vóru bæði ung, naiv og nýforelskað, og vit høvdu ikki hugsað um, hvat tað er at seta búgv í Norðurlondum uttan eitt ES pass. Tað vísti seg fyrst av øllum, at fyri at vit yvirhøvur kundu vera saman, noyddust vit at blíva gift. Vit sendu so eina umsókn inn um at kunna búgva saman í Føroyum, men tað var nógv truplari, enn vit høvdu væntað, greiður Niklas Winther frá.

Niklas og Karen høvdu væntað, at tá tey vórðu gift var eingin trupulleiki hjá Karen at gerast ein danskur ríkisborgari í Føroyum. Men tá tey høvdu bíðað í meira enn eitt hálvt ár, góvu tey upp og fluttu av landinum aftur.

- Vit bíðaðu leingið, men fingi einki svar. Vit hoyrdu frá øðrum, sum høvdu bíðað fleiri ár uttan svar. Tað bleiv ov langdrigið, tí vit høvdu eina lítla dóttir við okkum eisini. Tað føldist mest sum at vera í limbo, tí Karen slapp at vera í Føroyum, men hon fekk einki p-tal, og slapp tiskil ikki at arbeiða og skapa sær eina tilveru í samfelagnum, greiður Niklas frá.

Tað kendist beikst, tá tey kendu seg noydd at flyta til Svøríkis, har tað var lættari at fáa uppihaldsloyvi.

Óvitandi kjak um flóttafólk

Niklas Winther er skelkaður av

kjakinum um flóttafólk, sum hevur verið í Føroyum seinastu tíðina.

Hann vísir á, at fremmandahaturin, sum føroyingar tykjast hava, má standast av, at kjakararnir eru óvitandi um evnið.

- Tað, sum eg havi lisið og sæð er skelkandi, men eg hugsi, at tað má vera tí at fólk eru óvitandi um evnið. Tað má vera vantandi upplýsing, og fordómar, sum tey kjakast út frá, sigur Niklas Winther.

Hann vísir á, at teir útlendingarnir, sum eru í Føroyum í dag, rigga væl inn í samfelagið, og føroyingar taka væl ímóti teimum.

- Tað er ikki fyrr enn man kann seta navn og andlit á ein fremmandan persón, at man sær, hvør viðkomandi er. Tá verður tað lættari, tí tá ber ikki til at halda eins fast um fordómarnar, sigur Niklas Winther.

Niklas viðurkennir, at hann kundi hugsað sær at sloppið aftur til Føroyar, sum jú er hansara heimland, at búgva. Men hann áðannar samstundis, at tað nú er trupult at flyta, tí dóttirin gongur í skúla, og konan hevur fingið sínar vinir og netverk í Svøríki.

Samstundis verður Karen í so fall noydd at seta seg inn í enn eina nýggja mentan, og tað kennist í roynd og veru sum at byrja av nýggjum, hóast Svøríki og Føroyar líkjast í ein ávísan mun. Sostatt er ikki greitt, um Niklas og Karen flyta heim til Føroya aftur, men greitt er, at tey høvdu verið í Føroyum í dag, um myndugleikarnir góvu teimum loyvi til hetta.

- Tað er meðan vit eru ung, at vit ferðast kring allan heimin, og vit ferðast langt út í heim at útbúgva okkum. Tað vil so vera, at fleiri finna útlenskar makar. Tað átti ikki at verið so torført at komið aftur til Føroya við útlenska makanum, slær Niklas fast.